

STŘÍLELI JSME LÉPE NEŽ KOVBOJOVÉ

-Dosud neznámé detaily role "Sověť.výboru pro státní bezpečnost" (KGB) při čs. intervenci lící bývalý čs.vojenský špión, který nedávno přesel na Západ. Agent byl vyskolen v SSSR - také v použití munice a nervovým plynem. Byl zarazen do KGB pod ruským jménem "Sáša Demidov" =

V 18 letech jsem byl povolán do ČSA. Podařilo se mě dostat se do vojenské školy v Hranicích - můj otec byl důstojník - a později do školy pro důstojníky PS, která tenkrát podléhala ministerstvu vnitra.

V roce 1959 - bylo mi tenkrát 19 let - jsem byl přidělen do školy Vojenské kontrarozvedky (VKR) v Praze na Hradčanech, sloužil jsem potom po povýšení na poručíka jako vojenský důstojník při 2.stíhací letce u 33.leteckého ~~mapu~~ a závěrem u "cizineckého pluku" v Trenčíně, kde byli speciálně vyovícováni piloti a personál pro Kubu, Guineju a Sukarnovu Indonesii. Velitelem "cizinec.pluku", který dnes již slouží jen pro piloty posílané na Kubu je t.č. slovenský generálmajor Ozel, absolvent pražské Vysoké školy politické a tříletého studia sovětské vojenské akademie.

V r.1964 jsem byl poslán jako spojovací důstojník k sovětské tajné službě do prostoru Jáchymov - Karlovy Vary a za pár měsíců do školy sovětské státní tajné bezpečnosti do Leningradu. Za rok jsem se vrátil do Prahy zpět a byl jsem začleněn do oddělení 3/L VKR.

Škola KGB v Leningradě

Jako absolvent pražské školy vojenské kontrarozvedky na pražském Hradě při Prašném mostě naproti Jízdárně jsem měl správnou kvalifikaci pro školu KGB v SSSR. Také skutečnost, že jako syn Rusky jsem dobře ovládal ruštinu byla pro to předpokladem; pro kursisty jsou předepsány jen pasivní znalosti ruštiny, neboť se očekává, že během 11 měsíců intenzivního školení budou znát rusky perfektně.

Škola se nalézá v obrovském palácovém bloku na Nachimově prospektu v Leningradě. Na protilehlé straně bloku je leningradské velitelství KGB; park, který je používán jako výcvikový prostor, leží uvnitř komplexu. Vchod KGB-školy pro kursisty ze social.zemí je označen tabulkou "Společnost sovětsko-československého přátelství".

Ve škole vládne přísná disciplína. Kursisté přicházejí ze všech evrop.zemí výchozího bloku s výjimkou SSSR. Pro sověť.studenty existují jiné školy.

V Leningradě jsme bydleli dva na jednom pokoji, ale lidé, kteří jsou připravováni pro speciální úkoly, dostanou častokrát jednolůžkový pokoj. Všichni jsme nosili, také instruktoři, místo uniforem cvičební úbory, přirozeně bez označení hodností. Všechny přednášky byly v ruštině a všichni profesori byli důstojníky KGB.

Mimo jednoletého kurzu, který jsem absolvoval, existuje ještě dvouletá škola pro agenty vybrané pro službu na Západě. Tito lidé musí velmi dobře ovládat jednu ze západ.řecí - angl., francouz., němčinu. Polovina jejich času v škole KGB je věnována dalšímu jazykovému vyučování a přirozeně i cizím společenským zvykům, např. jak se v Americe má oblékat, kolik dělá obvyklé spropitné v Německu, jak se pohybovat na letišti atd.

Ve třídě nás studovalo asi 30 mužů, dělalo se však také speciální vyučování pro docela malé skupinky nebo dokonce pro jednotlivce. K vyučování patřily následující předměty: politika, polit.ekonomie, kriminalistika, kodování a šifrování, vysílání (klíč a slova), fotografování a zpracování fotomateriálu, psychologie, navazování známostí, udržování kontaktů, metodika výslechu, získávání ke spolupráci, mrtvé schránky, montáže pevných i pohyblivých odposlouchávacích zařízení - tedy příprava k subversní a špiónážní činnosti. U kursistů dvouleté školy to bylo logické, ale méně logické to vypadá u důstojníků, kteří ovládají jen rodnou řeč a ruštinu. Ve skutečnosti jsme tedy měli i my pracovat jako špióni (a nikoliv jako kontrašpióni). Byli jsme nástroji sovětské špiónážní činnosti v spojeneckých zemích SSSR. Tomu odpovídal i podpis k připravenosti na bezpodmínečnou spolupráci s KGB, který uzavřel naše studium.

V odborných hodinách byla vyučována "čistá" stejně jako "nečistá práce". V prvním případě se jednalo o najímání lidí přicházejících do úvahy z idealismu, při "nečisté práci" o teorii a praxi kompromitování, podplácení, vydírání a jiné metody.

Vedle této, tak říkajíc civilizované činnosti jsme se ucili všechno nejnutnější pro "mokryje dela", tato část školení byla v učebním plánu pojmenována jako "fyzická výchova". K tomu patřilo také vzdělání v sebejistém řízení auta, parašutistický kurs a obzvláště k našim účelům vynalezený karate-styl, který nesloužil k sebeobraně, ale k usmrcení protivníka, i konečně k "intuitivnímu střelení". Na konci kurzu zasáhli